

Europamästerskapet 2005

Terracina, Italien / 22-24.04.2005

Text: Swavek Dydiszko, landslagstränare

Den svenska truppen till EM 2005.

Stående från vänster: Robert Andersson (coach), Mikael Birgeron, Oskar Malaga, Marit Larsson, Linnea Andersson, Lina Ahlström, Arto Ala-Häivälä, Sofia Loft, Kristina Jelenic, Swavek Dydiszko (coach). Sittande från vänster: Mimmi Oskarsson, Andreas Pierrou, Marcus Antonsson, Patrik Carlström, Christian Andersson, Elias Fanni, Cecilia Åkesdotter, Petra Dydiszko. På bilden fattas de svenska domarna under tävlingen: Örjan Eriksson och Håkan Magnusson.

Årets EM i Taekwon-Do ITF som arrangerades den 22-24 april 2005 samlade på plats hela 365 utövare från 24 länder. Att nivån på respektive länder har ökat markant de senaste åren visste vi redan innan men att det blivit så många länder som "håller måttet" blev vi mer eller mindre överraskade av. Med handen på hjärtat kan man lugnt säga att utav de 24 deltagande nationerna var det endast 1-2 som fortfarande är på "hobbynivå". Resterande länder presenterade verkligen TKD av högsta klass och på grund av det fanns det inga lätta matcher från start till slut.

Efter förra årets framgångar på EM i Finland var hungern efter medaljer stor både hos de tävlande och alla andra svenska ITF utövare som stannat hemma och följde mästerskapet på avstånd. Med denna press i ryggsäcken var vi inom landslagsledningen lite oroliga för att det inte skulle skapa spår i tävlingen i form av prestationsångest. Med facit i hand kan man säga att i viss grad kändes detta syndrom lite bland några i landslaget men för övrigt kändes det som att vi klarar bra att vara bland de nationer som mer eller mindre räknas som favoriter.

Här nedan följer en rapport om de svenska insatserna under den 20:e senior och 11:e junior Europamästerskapet i TKD ITF.

MONSTER

I den grenen har Sverige en lång tradition med väldigt många medaljer från både EM och VM. Tyvärr det sista året som var mycket arbetsamt på alla nivåer gjorde att prioriteringen under förberedningen i denna krävande gren på grund av tidsbrist lämnats åt mer individuellt arbete. Följande personer representerade Sverige i respektive tävlingsgrenar:

Petra Dydiszko, III Dan

Petra är en pålitlig veteran när det gäller mönster med 6 stycken raka medaljer från EM på sitt konto. Även denna gång fixade Petra en bronsmedalj trots att satsningen präglats av skador. Tilläggas bör att bedömningen av domarna på plats var något "konstig" och en högre medaljvalör var väntad.

Kristina Jelenic, I Dan

Det var Kristinas första EM som hon tävlade individuellt i grenen mönster. Även om det inte blev någon medalj denna gång, har Kristina utan tvekan det lilla extra för att med ytterligare träning konkurrera med de bästa.

Marcus Antonsson, I Dan

Att det var mer eller mindre ett experimentellt deltagande i mönster för Marcus del är ingen större hemlighet. Mer eller mindre oerfaren i den grenen klarade Marcus faktiskt uppgiften helt OK med en del riktigt fina tekniker.

Patrik Carlström, II Dan

Likt Marcus har Patrik mer eller mindre testat för att känna hur det är att tävla i den grenen. Även om det blev inte heller någon medalj denna gång så har Patrik enorm kapacitet i fall han vill lägga lite mer tid på det i framtiden.

Sofia Loft

Bland juniorer var Sofia den enda som tävlade i mönster. Trots hennes ringa ålder (15 år) har hon faktiskt redan en del utmärkelser i mönstergrenen men detta var hennes första EM-deltagande. Första matchen vann Sofia utan tvekan men tyvärr i andra var hon tvungen att se sig besegrad av Vladlena Kim från Ryssland. Kanske kan man se som plåster på såren att ryskan slutligen vann klassen.

SPARRING

Sparring är en del av TKD som svenskarna i dagens läge absolut inte behöver skämmas för. Av de 10 medaljer som Sverige tog på EM:et i Italien var hela 8 stycken just i grenen sparring. Om man tillägger att 5 av dessa medaljer är resultat från finalmatcher så kan man lugn säga att Sverige har blivit en potentat i europeisk TKD ITF när det gäller sparring.

Lina Ahlström, -52 kg

Det var Linas första EM i hennes liv. I första matchen, trots en del nervositet, vann hon klart mot Nicola McCutcheon från Irland. I nästa match efter en jämn fight mot rumänskan Ioana Bal dömdes Lina som förlorare. Rumänskan tog slutligen silvermedalj i klassen.

Kristina Jelenic, -58 kg

Hade de flesta vetat hur mycket arbete som finns bakom Kristinas enorma guldmedalj så kanske skulle man tycka att det var självklart att det blev vinst denna gång. Kristina började mycket offensivt i sin första match mot belgiskan Bistra Dencheva. Även om belgiskan i början bet tillbaka en del så ju längre matchen pågick desto mer visade Kristina att denna dag var hon inställd på att krossa alla på sin väg till guldmedaljen. Med den inställning gick Kristina till sin andra match där

hennes ärkerival, flerfaldig EM och världsmästare Julia Cross från Skottland, väntade. Båda damerna har mött varandra åtskilliga gånger men faktum är att Kristina aldrig tidigare klarade av att vinna en enda match mot henne. Det blev annorlunda denna gång. Med bra inställning, rätt taktik och mycket träning i ryggraden vann slutligen Kristina med stora ovationer från alla åskådare. Alla som har tävlat någon gång vet att det är svårt att ställa om efter en sådan match och det är lätt att man inte klarar att tända till mot nästa motståndare. Nästa motståndare blev Ekaterina Tokareva från Ryssland som visade sig vara en tuff fighter. Trots det visade Kristina även denna gång hur en vinnare ska agera. Med tydliga rundsparkar mot huvudet behövde inte domarna fundera mycket för att utse den slutliga vinnaren. I finalen ställdes Kristina mot en annan veteran, Krycia Lopez från Tyskland, som gick sin väg till finalen mycket bestämt. Utan större respekt för detta jobbade Kristina systematiskt minut efter minut och trängde tyskan mer och mer. I ett sådant läge kunde inte tyskan göra mycket och när domarna annonserade sitt beslut var allt klart. Kristina blev europamästarinna och detta i en mycket imponerande stil!

Stort grattis till en alltid mycket ödmjuk Kristina för denna enorma prestation.

Marit Larsson, -63 kg

Även för Marit var denna tävling det första EM:et i hennes liv. I sin första match mötte hon Tehri Leino från Finland som Marit klarade tidigare på Viking Cup med bra marginal. Tyvärr denna gång Tehris erfarenhet i kombination med något stressig kamp från Marits sida resulterade i att domarna gav vinsten till finskan.

Cecilia Åkesdotter, -70 kg

Trots en del skador och en tuff klass lyckades Cecilia match efter match klara den ena motståndaren efter den andra. Kampen om guld vann slutligen enastående Malgorzata Rogaczewska från Polen som är en av dinosaurierna i den klassen. Trots förlusten är det ingen tvekan om att Cecilia med mer arbete på den tekniska och taktiska sida av sin stil kan vinna även över såna motståndare som polskan.

Petra Dydiszko, +70 kg

Petra är en av de utövare som på träningen presterar extremt bra men har svårt att föra över all denna enorma potential till en tävling. Det har lagts en del jobb för att bli av med detta syndrom och visst ser men systematiskt en del förbättringar. Detta kunde Petra visa genom att vinna tydligt i sin första match mot tyskan Figen Kurt som i övrigt också är en rutinerad fighter med en del priser på sitt konto. Tyvärr i nästa match kom tillbaka ovannämnda syndrom och i kombination med

lite osäkra försök räckte det inte till vinst mot slovenskan Nusa Rajher som slutligen vann hela klassen. Petra avslutade tävlingen i klassen med en välförtjänt bronsmedalj.

Linnea Andersson, +60 kg - juniorer

Att detta var debut för tjejen från Ljungby kunde man knappt tro när man såg henne inne i kampen. Mycket offensiv och helt utan respekt för sina motståndare vann hon övertygande över hammahoppet Giergia Perazzolo från Italien. Matchen därpå mot tyskan Maike Konig slutade efter förlängning med förlust trots en del höjda ögonbryn orsakade av ett mycket konstigt, enligt många, domarbeslut. Linnea vann trots detta brons i klassen.

Patrik Carlström, -63 kg

Efter en del framgångar under det senaste året var Patrik utan tvekan en av favoriterna i denna klass och alla visste att det blir tuffa matcher då antalet intressanta fighters var högt. I sin första match fick Patrik som motståndare Predrag Pasic från Kroatien. Extremt laddad inledde Patrik direkt med en bestämd attack. I samband med detta slog båda fighters huvudena med varandra vilket resulterade i att kroaten blev liggande på golvet med ett kraftigt blödande ögonbryn. Efter endast 15

sekunder var matchen över. På grund av att strax innan den olyckliga händelsen var det just Patrik som var den pådrivande personen blev han också diskvalificerad på grund av att han ansågs orsakande av skadan. Det hjälpte inte med protester från de svenska tränarna och med stor besvikelse var vi tvungna att acceptera detta, enligt vår mening, orättvisa beslut.

Andreas Pierrou, -71 kg

Under kontrolltävlingar strax innan EM:et hade Andreas mer eller mindre utklassat sina motståndare. Allt pekade på att formen var på topp och att denna gång kommer det äntligen bli Andreas tävling. Tyvärr, efter en mycket stressig inledning i första matchen mot Dimitri Hodussow från Tyskland gick vinsten rättvist till tysken.

Arto Ala-Häivälä, -80 kg

Med mycket vilja och en bra förberedning hemma gick Arto genom tävlingen som en spjut. Det var kul att se att allt arbete som Arto lagt på sin träning slutligen gav resultat. I första matchen gav Arto ingen chans åt John Moffett från Irland. Det blev betydligt svårare i andra matchen där italienaren Carlo Martinelli med hjälp av många italienska fanns gav allt för att klara den besvärlige fightern från Sverige.

Matchen var relativt jämn så ingen blev direkt förvånad att det blev förlängning. I den fick Arto förmodligen extra krafter från högre makter som gjorde att han bokstavligen krossade sin motståndare. I match nr 3 väntade på Arto den hårt slående Andriy Pasichnyk från Ukraina. Det verkade inte störa Arto speciellt mycket som systematiskt fångade in sin motståndare i välplanerade fällor. Det blev en klar vinst i denna match och lika genomtänkt blev också match nr 4 där ungraren Mirko Kulacsik var tvungen att se Arto som vinnare. Trots ungrarens mycket giftiga yxsparkar och handtekniker kunde han inte komma åt Arto som likt tidigare matcher jobbade sig fram systematiskt. I finalen möte Arto extremt duktige Daniel Dziala från Polen som för övrigt är aktuell världsmästare. Båda känner varandra rätt bra från tidigare matcher och inte minst på grund av det var denna match lite mer avvaktande. Slutligen vann polacken och detta var ett rättvist beslut. Arto trodde kanske inte på sig själv tillräckligt eller en enkel obeslutsamhet gjorde att det fattades de vinnande poäng till slut.

Marcus Antonsson, +80 kg

Att vara bäst när det gäller verkar också bli ett problem för Marcus.

Trots mycket bra resultat på kontrolltävlingar verkade han inte tillräckligt motiverad för att klara sin ärkerival från alla mästerskap, Dariusz Idzikowski från Polen. Polacken är en motståndare som Marcus har mycket svårt för och att få honom just i sin första match kan man kalla för en bad luck. Tyvärr så fungerar det i den branschen och det är inte så sällan möter man också den bästa i hela klassen just i sin första

match. Polacken blev inte helt oväntat vinnare i den tuffa klassen.

Christian Andersson, -70 kg - junior

Efter systemens framgångar var Christian riktigt på hugget direkt från början. I sin första match klarade han helt hänsynslöst Jordy Callebaut från Belgien. I liknande stil gick Christian bestämt genom hela tävlingen och vann alla matcher övertygande. Finalen skulle avgöras mot en duktig kille från Polen, Damian Iwaniuk. Det blev en mycket spännande match som utan tvekan Christian vann bland annat genom att sätta en hoppande rundspark mot huvudet i slutet på matchen.

Detta var förmodligen pricken över i och den första i Sveriges historia europamästare i sparring för juniorer var ett faktum. En kanon prestation.

Oskar Malaga, +70 kg - junior

Även Oskar var debutant på detta EM. Den mycket talangfulle kilen tävlade med en del bra resultat under kontrolltävlingar mot seniorer så självklart fanns det förhoppningar för en medalj. Tyvärr, trots en del bra tekniker, klarade inte Oskar i sin första match motståndaren Mihai Madaian från Rumänien som visade sig senare vinnaren i hela klassen. Lite otur men samtidigt en påminnelse om vikten av att kunna möta de bästa även i första matchen. Jag tror att Oskar lärde sig denna lektion

just då och där.

Elias Fanni, lagmatcher

Elias var den enda personen bland de svenska herrar som har inte gått några individuella matcher. Trots det väljer jag att skriva några ord om honom också då hans prestationer i lagmatcher var absolut på högsta nivå. Detta kändes ännu roligare med tanke på att Elias missade en del kontrollmatcher innan EM:et på grund av en förkylning och ingen av oss visste var exakt ligger hans form för tillfället. Det visade sig snabbt att Elias kan absolut räknas bland de bästa. Trots att det framkom en

del små taktiska problem i hans prestation under EM:et som helhet var det mycket bra och ser mycket lovande ut för framtiden.

Mikael Birgeron, krosstekniker

Att Mikael är en av världens bästa TKD utövare är det ingen tvekan om. Birta, som han kallas i laget, har varit med i spelet väldigt länge och har på sitt konto deltagande i samtliga EM sedan 1990. Trots många medaljer från de tidigare mästerskapen lyckades han inte i år fixa någon medalj i hans favoritgren krosstekniker. Birta blev tvungen att nöja sig slutligen med en 4:e plats och med det samma hamna utanför prispallen.

Damlag

Trots en del ändringar i laget fixade damerna för 7:e gången en plats på pallen i den mest prestigefyllda grenen lagsparring. Denna gång blev det silver för våra svenska damer som besegrades endast av det suveräna polska laget. Alla damer gjorde mycket bra arbete men en särskild utmärkelse vill jag ge till Kristina Jelenic som trots mycket tuffa matcher i sin

individuella tävling avgjorde i semifinalen mot Finland. Värt att nämna är att i denna match gick hon mot mycket tyngre och längre Saara Koivisto som för övrigt blev EM 3:a i -70 kg klassen. Matchen avgjordes först efter en sudden death där Kristina likt en giftigt geting plockade den avgörande och värdefulla poängen.

Det blev en medalj till för damlaget och den i lagmönster. Med en del tur i lottningen lyckades laget skrapa fram bronset. Svenskorna förlorade efter många förlängningar i semifinalen mot England. Med tanke på att vi har inte satsat så hårt på den grenen denna gång var vi nöjda med resultatet ändå. Tävlan i speciella tekniker och krosstekniker blev ingen större framgång och där blev Sverige utan tvekan utan medalj. Utanför alla resultat var det mycket kul att se en helt godkänd comeback för den kvinnliga legenden i Sverige Mimmi Oskarsson efter hennes allvarig knäskada som inträffade för ca 3 år sedan.

Herrlag

Med guldmedalj i lagsparring från förra året var förväntningarna stora bland många i den svenska truppen. Det kändes också att även bland domarna behövde vi som favoriter bevisa lite extra i varje match. I första matchen fick det svenska laget möta Ungern. Vi var lite oroliga för den matchen med tanke på att vi tidigare mött Ungern två gånger under EM och

VM och förlorat i båda fallen. Denna gången var Sverige klart ett bättre lag och domarna hade aldrig något större problem med att ta fram vinnaren. I nästa match mötte de svenska herrarna ett lag från Skottland. Även om skottarna försökte på alla möjliga sätt så det var svenskarna som kontrollerade matchen helt och slutligen helt rättvist vann. I semifinalen mötte det svenska laget Slovenien. Tomaz Barada, flerfaldig VM och EM medaljör som coachade sitt lag ville ha mycket revange för sitt misslyckande från förra året. Det blev också så. Med MYCKET hjälp av domarna passerade det slovenska laget

Sverige som fick "nöja sig" denna gång med en bronsmedalj.

I resterande grenar har herrlaget presterat bra genom att placera sig alltid strax utanför prispallen men tyvärr delas det inte ut några medaljer för det.

Domare

När man kommenterar de svenska insatser kan man inte glömma heller att under tävlingen arbetade två av våra domare hårt. Örjan Eriksson och Håkan Magnusson har slitit på sin front rätt rejält under tävlingens tre intensiva dagar.

Avslutningsvis råder det ingen tvekan om att årets resultat från EM i form av 2 guld 3 silver och 5 brons kan betraktas som en framgång. Detta skapar dessutom förhoppningar för kanske också ett lyckat VM som kommer att avgöras i slutet av juli i Tyskland.

Ett stor tack till Robert Andersson, andra coachen på plats, som med sin kompetens som tränare har utan tvekan bidragit i stor grad till årets framgångar. Tack också till vår team manager Mimmi Oskarsson för ett professionellt arbete och tack till de svenska supportrarna som hejade på oss på plats i Terracina.
